Pole elektryczne 9/15

Andrzej Kapanowski http://users.uj.edu.pl/~ufkapano/

WFAIS, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

2020

Elektromagnetyzm

- Oddziaływanie elektromagnetyczne jest jednym z czterech podstawowych oddziaływań w przyrodzie. Dominuje ono w wielu zjawiskach fizycznych, oraz w chemii i biologii.
- Elektromagnetyzmem nazywamy naukę o zjawiskach elektrycznych i magnetycznych. Do roku 1820 (odkrycie Oersteda) dziedziny elektryczności i magnetyzmu były rozwijane niezależnie. Podstawowymi równaniami elektromagnetyzmu są równania Maxwella.
- Elektrostatyka zajmuje się oddziaływaniami zachodzącymi za pośrednictwem pola elektrycznego, które jest wytwarzane przez ładunki niezmienne w czasie i pozostające w spoczynku.

Ładunek elektryczny

- Ładunek elektryczny jest właściwością cząstek elementarnych, z których składają się wszystkie ciała. Ładunek jest wielkością fizyczną, ale nie jest substancją. Ładunki zawsze związane są z ciałami fizycznymi.
- Istnieją dwa rodzaje ładunku: ładunek dodatni i ładunek ujemny (konwencja Benjamina Franklina). Ciała fizyczne zwykle są elektrycznie obojętne, czyli wypadkowy ładunek wynosi zero. Jeżeli ciało ma niezerowy ładunek wypadkowy to mówimy, że jest naładowane lub naelektryzowane.
- Ładunki elektryczne o takich samych znakach odpychają się, a ładunki elektryczne o przeciwnych znakach się przyciągają.

Elektryzowanie ciał

Elektryzowanie ciał to proces przekazywania im ładunku elektrycznego (dodatniego lub ujemnego). Wyróżniamy trzy sposoby elektryzowania ciał:

- elektryzowanie przez pocieranie (tarcie),
- elektryzowanie przez dotyk,
- elektryzowanie przez indukcję elektrostatyczną.

Skwantowanie ładunku

 Natura ładunku jest ziarnista, kwantowa. Każdy ładunek q, dodatni lub ujemny, można zapisać w postaci

$$q = ne, \quad n = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$$
 (1)

gdzie $e = 1.60 \cdot 10^{-19} C$ to ładunek elementarny.

- Ze względów praktycznych (dokładność pomiarów) jednostką ładunku w układzie SI jest jeden kulomb, $1C = 1A \cdot 1s$.
- Ładunek punktowy jest to punkt geometryczny obdarzony różnym od zera ładunkiem elektrycznym. Jest to twór abstrakcyjny, wygodny model używany w fizyce.

5 / 49

Zachowanie ładunku elektrycznego

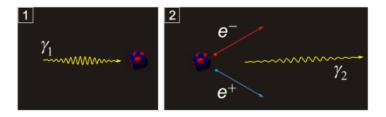
Zasada zachowania ładunku elektrycznego

Sumaryczny ładunek układu odosobnionego jest wielkością stałą.

Jest to jedno z podstawowych praw przyrody, potwierdzonych doświadczalnie. Przykłady: anihilacja elektronu i pozytonu, kreacja pary elektronu i pozytonu.

Ładunki cząstek: elektron -e, proton +e, neutron 0.

Kreacja pary elektronu i pozytonu

Kreacja pary elektronu i pozytonu przez rzeczywisty foton w silnym polu elektrycznym jądra atomowego.

Prawo Coulomba

Prawo Coulomba (1785)

Jeżeli dwa ładunki puntowe q_1 i q_2 znajdują się w odległości r od siebie, to siła elektrostatyczna przyciągania lub odpychania między nimi ma wartość

$$F_{e} = k \frac{q_1 q_2}{r^2}, (2)$$

gdzie k jest stałą.

Ze względów historycznych i ze względu na prostszą postać pewnych równań stałą k zapisujemy jako

$$k = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} = 8.99 \cdot 10^9 \frac{N \cdot m^2}{C^2},\tag{3}$$

gdzie $\epsilon_0=8.85\cdot 10^{-12}\,C^2/(\textit{N}\cdot \textit{m}^2)$ jest przenikalnością elektryczną próżni.

Siły elektrostatyczne

- Warto zauważyć podobieństwo prawa Coulomba do wzoru Newtona na siłę grawitacyjną.
- Jeżeli oddziałujących ładunków jest więcej niż dwa, to siłę wypadkową działającą na dany ładunek znajdujemy korzystając z zasady superpozycji.
- Jednorodnie naładowana powłoka kulista przyciąga lub odpycha ładunek punktowy tak, jakby cały ładunek powłoki był skupiony w jej środku.
- Jeżeli ładunek punktowy znajduje się wewnątrz jednorodnie naładowanej powłoki kulistej, to wypadkowa siła elektrostatyczna działająca na ten ładunek jest równa zeru.

Właściwości elektryczne materii

- Ze względu na właściwości elektryczne substancje dzielą się na przewodniki, półprzewodniki i izolatory (dielektryki).
- W przewodnikach (np. metalach) elektrony mogą poruszać się swobodnie.
- W izolatorach (np. szkło, plastik) nie ma ładunków, które mogą poruszać się swobodnie.
- Półprzewodniki (np. german, krzem) to materiały pośrednie pomiędzy przewodnikami i izolatorami. Mają ogromne zastosowanie w układach elektronicznych.
- Nadprzewodniki to materiały, które w niskich temperaturach wykazują brak oporu przy przepływie w nich ładunku elektrycznego.

Pole elektryczne

- Podobnie jak w przypadku grawitacji, lepszy opis oddziaływania ładunków elektrycznych uzyskujemy korzystając z opisu polowego. Jest to jedyny poprawny opis w przypadku ładunków poruszających się.
- Pole elektryczne (elektrostatyczne) jest to przestrzeń,
 w której na ładunki elektryczne działają siły elektrostatyczne.
- Natężenie pola elektrycznego jest to wektor

$$\vec{E} = \frac{\vec{F_e}}{q_0},\tag{4}$$

gdzie $\vec{F_e}$ to siła elektrostatyczna działająca na dodatni ładunek próbny umieszczony w przestrzeni.

Pole elektryczne

- Jednostką natężenia pola elektrycznego w układzie SI jest niuton na kulomb, 1N/C.
- Pole elektryczne istnieje niezależnie od ładunku próbnego q_0 , który występuje w definicji. Zakładamy jedynie, że obecność ładunku próbnego nie wpływa na rozkład ładunku w przestrzeni i stąd nie zmienia się natężenie definiowanego pola elektrycznego.
- Pole elektryczne przedstawia się graficznie za pomocą linii pola elektrycznego lub powierzchni ekwipotencjalnych. Linie pola wychodzą od ładunku dodatniego (gdzie się zaczynają) i są skierowane ku ładunkowi ujemnemu (gdzie się kończą).

Pole elektryczne ładunku punktowego

• Jeżeli pole elektryczne wytwarza ładunek punktowy q, to z prawa Coulomba siła działająca na dodatni ładunek próbny q_0 , umieszczony w odległości r od q, wynosi

$$F_e = k \frac{qq_0}{r^2},\tag{5}$$

Natężenie pola elektrycznego wynosi

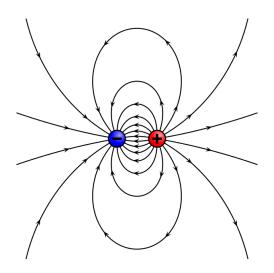
$$E = \frac{F_e}{q_0} = k \frac{q}{r^2} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2}.$$
 (6)

• Jeżeli ładunek próbny q_0 umieścimy w polu dwóch ładunków punktowych q_1 i q_2 , to wypadkowe natężenie pola elektrycznego obliczamy następująco

$$\vec{E} = \frac{\vec{F_0}}{q_0} = \frac{\vec{F_{01}}}{q_0} + \frac{\vec{F_{02}}}{q_0} = \vec{E_1} + \vec{E_2}. \tag{7}$$

13 / 49

Dipol elektryczny

Pole elektryczne dipola elektrycznego

- Dipolem elektrycznym nazywamy układ dwóch ładunków punktowych +q i -q, umieszczonych w odległości d od siebie. Osią dipola nazywamy prostą przechodzącą przez oba ładunki.
- Natężenie pola elektrycznego na osi dipola (oś z)

$$E = E_{(+)} - E_{(-)} = \frac{kq}{(z - d/2)^2} - \frac{kq}{(z + d/2)^2}.$$
 (8)

ullet W dużej odległości od dipola $(d \ll z)$

$$E = \frac{2kqd}{z^3} = \frac{2kp}{z^3},\tag{9}$$

gdzie $\vec{p} = q\vec{d}$ jest momentem dipolowym elektrycznym dipola. Wektory \vec{d} i \vec{p} są skierowane od ładunku ujemnego do dodatniego.

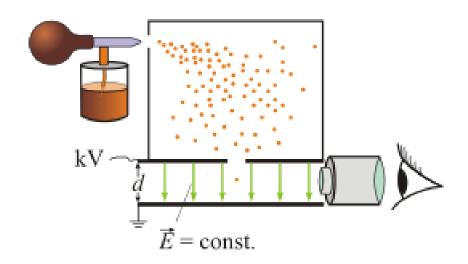
Ładunek punktowy w polu elektrycznym

- Rozważmy ładunek punktowy q o masie m w jednorodnym polu elektrycznym zewnętrznym \vec{E} (pole to nie uwzględnia pola wytworzonego przez sam ładunek punktowy).
- ullet Siła elektrostatyczna $ec{F_e}=qec{E}$
- Z II zasady dynamiki Newtona $\vec{F_e} = m\vec{a}$.
- Otrzymujemy ruch ze stałym przyspieszeniem

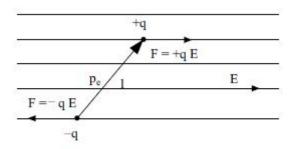
$$\vec{a} = -\frac{q}{m}\vec{E}.\tag{10}$$

• Pomiar ładunku elementarnego przez R. A. Millikana (Nobel 1923).

Doświadczenie Millikana

Dipol w polu elektrycznym

Dipol w polu elektrycznym o natężeniu \vec{E}

Dipol w polu elektrycznym

- Rozważmy dipol elektryczny o momencie dipolowym p = qd w jednorodnym polu elektrycznym \vec{E} .
- Siła elektrostatyczna działająca na każdy z końców dipola wynosi $F_e=qE$. Wypadkowa siła równa się zeru, ale powstaje niezerowy moment siły M względem środka masy dipola

$$M = F_e x \sin\theta + F_e (d - x) \sin\theta = F_e d \sin\theta = pE \sin\theta,$$
 (11)

$$\vec{M} = \vec{p} \times \vec{E}. \tag{12}$$

$$E_{p}(\theta) = -\vec{p} \cdot \vec{E} = -pE \cos \theta. \tag{13}$$

Dipol w polu elektrycznym

- Rozważmy dipol tworzony przez ładunki +e i -e, znajdujące się w odległości $d=0.1nm=10^{-10}m$.
- Moment dipolowy $p = ed = 1.6 \cdot 10^{-29} Cm$.
- Obliczamy pracę jaką trzeba wykonać, aby obrócić dipol o 180° w polu elektrycznym $E=1.5\cdot 10^4 N/C$

$$W = E_{\rho}(180^{\circ}) - E_{\rho}(0) = 2\rho E = 4.8 \cdot 10^{-25} J,$$
 (14)

$$W = 3 \cdot 10^{-6} eV, \quad 1eV = 1.6 \cdot 10^{-19} J.$$
 (15)

Energia termiczna dla T = 300 K wynosi $k_B T = 2.6 \cdot 10^{-2} eV$.

• Obojętna cząsteczka wody (H_2O) w stanie gazowym ma elektryczny moment dipolowy $p=6.2\cdot 10^{-30}$ Cm.

4 ロ ト 4 部 ト 4 章 ト 4 章 ト 章 め 9 0 0

Strumień (natężenia) pola elektrycznego

- Rozważmy mały płaski element powierzchni ΔS w polu elektrycznym \vec{E} . Elementowi powierzchni przyporządkowujemy wektor $\Delta \vec{S}$ prostopadły do powierzchni, o wartości równej polu powierzchni elementu (rozróżniamy górną i dolną stronę elementu powierzchni).
- Strumień natężenia pola elektrycznego przenikającego przez element powierzchni $\Delta \vec{S}$ określamy jako

$$\Delta \Phi_{E} = \vec{E} \cdot \Delta \vec{S}. \tag{16}$$

 Dla dużej powierzchni, strumień natężenia pola elektrycznego obliczamy jako całkę po elementach powierzchni

$$\Phi_E = \int \vec{E} \cdot d\vec{S}. \tag{17}$$

2020

Prawo Gaussa

Prawo Gaussa

Strumień natężenia pola elektrycznego przez dowolną powierzchnię zamkniętą równy jest ładunkowi zawartemu wewnątrz tej powierzchni podzielonemu przez przenikalność elektryczną ośrodka otaczającego ładunki.

$$\Phi_E = \frac{q}{\epsilon_0} \quad \text{(dla ładunków w próżni)}. \tag{18}$$

W praktyce korzystamy z prawa Gaussa, jeżeli potrafimy uwzględnić szczególną symetrię rozważanego zagadnienia.

Prawo Gaussa a prawo Coulomba

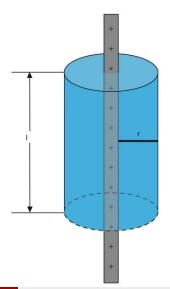
- Prawo Gaussa jest podstawowym prawem elektrostatyki. Prawo Coulomba jest jego szczególnym przypadkiem.
- Rozważmy ładunek punktowy w pustej przestrzeni. Jako powierzchnię Gaussa wybieramy sferę o promieniu r, w której środku znajduje się ładunek punktowy.
- Ze względu na symetrię problemu natężenie pola elektrycznego będzie w każdym punkcie sfery prostopadłe do niej i równe co do wartości.

$$\Phi_E = \int E dS = E \int dS = E 4\pi r^2 = \frac{q}{\epsilon_0}.$$
 (19)

$$E = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 r^2}. (20)$$

2020

Pole elektryczne naładowanego pręta

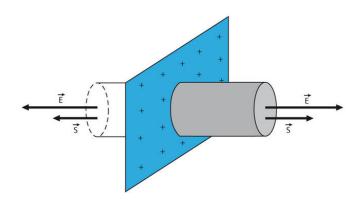
Pole elektryczne naładowanego pręta

- Rozważmy nieskończenie długi walcowy pręt nieprzewodzący, naładowany jednorodnie dodatnio z gęstością liniową λ.
- Zagadnienie ma symetrię walcową, więc za powierzchnię Gaussa wybieramy powierzchnię walca o promieniu r i wysokości h.
 Walec jest współosiowy z prętem.
- Ze względu na symetrię problemu natężenie pola elektrycznego będzie miało kierunek radialny, będzie skierowane na zewnątrz i będzie równe co do wartości w punktach równo oddalonych od pręta. Strumień elektryczny przenikający przez denka jest równy zeru.

$$\Phi_E = \int E dS = E \int dS = E 2\pi r h = \frac{\lambda h}{\epsilon_0}.$$
 (21)

$$E = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0 r}.\tag{22}$$

Pole elektryczne naładowanej płyty

Pole elektryczne naładowanej płyty

- Rozważmy nieskończoną płaską i cienką nieprzewodzącą płytę, naładowaną jednorodnie dodatnio z gęstością powierzchniową σ .
- Zagadnienie ma symetrię płaszczyznową, więc za powierzchnię Gaussa wybieramy powierzchnię walca przecinającego płytę prostopadle.
- Z symetrii zagadnienia wynika, że natężenie pola elektrycznego będzie prostopadłe do płyty i skierowane od płyty na zewnątrz.

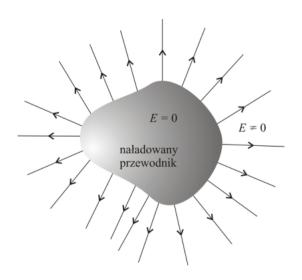
$$\Phi_E = \int E dS = 2ES = \frac{\sigma S}{\epsilon_0}.$$
 (23)

$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}. (24)$$

Izolowany przewodnik naładowany

- Jeżeli nadmiarowy ładunek zostaje umieszczony na izolowanym przewodniku, to ten ładunek przesuwa się całkowicie na powierzchnię przewodnika. We wnętrzu przewodnika nie ma żadnego nadmiarowego ładunku.
- Natężenie pola elektrycznego wewnątrz przewodnika musi być równe zero. Jeżeli pojawi się niezerowe pole, to swobodne elektrony przewodnictwa zaczynają się poruszać w tym polu i rozmieszczają się w taki sposób, aby wypadkowe pole było równe zeru [klatka Faradaya].
- Korzystając z prawa Gaussa można określić natężenie pola elektrycznego tuż przy powierzchni przewodnika. Jest ono prostopadłe do powierzchni przewodnika i ma wartość $E=\sigma/\epsilon_0$, gdzie σ jest lokalną gęstością powierzchniową ładunku na powierzchni przewodnika.

Izolowany przewodnik naładowany

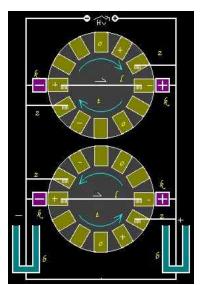
Indukcja elektrostatyczna

- Indukcją elektrostatyczną nazywamy zjawisko fizyczne, polegające na elektryzowaniu ciała w wyniku zbliżenia do niego innego naelektryzowanego ciała.
- Zbliżenie ciała naelektryzowanego odpowiada wprowadzeniu ciała do pola elektrycznego.
- W przewodniku wprowadzonym do pola elektrycznego ładunki swobodne przesuwają się tak, by wewnątrz przewodnika nie było pola elektrycznego. W wyniku czego przewodnik pozostaje elektrycznie obojętny (tak jak przed zbliżeniem) jako całość, ale jego części uzyskują ładunek elektryczny zwany ładunkiem indukowanym.
- Jeżeli części przewodnika zostaną rozdzielone (rozłączone elektrycznie) na elementy o różnym stanie naelektryzowania, to powstaną ciała trwale naelektryzowane.

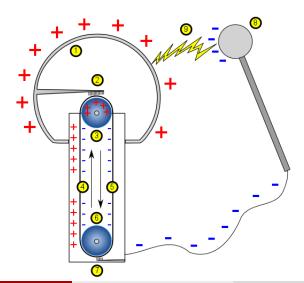
Ciekawe przyrządy elektrostatyczne

- Elektroskop (Gilbert, ok. 1600).
- Elektrofor (Wilcke, 1762).
- Butelka lejdejska (Musschenbroek, Kleist, 1746).
- Maszyna elektrostatyczna (Guericke, 1663).
- Generator Van de Graaffa (1929).
- Generator kroplowy Kelvina (1867).

Maszyna elektrostatyczna

Generator Van de Graaffa

Elektryczna energia potencjalna

- Siła elektrostatyczna jest siłą zachowawczą.
- Przez analogię z polem grawitacyjnym możemy określić elektryczną energię potencjalną związaną z pracą wykonaną przeciwko siłom elektrostatycznym

$$W_{12} = E_{p2} - E_{p1}. (25)$$

- Zwykle stosujemy konwencję, że elektryczna energia potencjalna wynosi zero tam, gdzie znikają siły elektrostatyczne.
- W polu ładunku punktowego $E_p(r) = kqq_0/r$.
- Zachodzi również $F_e(r) = -\frac{dE_p(r)}{dr}$.

Potencjał pola elektrycznego

 Potencjał pola elektrycznego jest równy stosunkowi elektrycznej energii potencjalnej ładunku w polu elektrycznym do wartości tego ładunku.

$$V_e = \frac{E_p}{q_0}. (26)$$

• W polu ładunku punktowego q

$$V_e(r) = \frac{kq}{r}. (27)$$

- Jednostką potencjału elektrycznego jest wolt, 1V = 1J/C. Stąd [E] = N/C = (Nm)/(Cm) = V/m.
- Różnicę potencjałów między dwoma punktami nazywamy napięciem elektrycznym

$$U_{12} = V_{e2} - V_{e1} = \frac{E_{p2} - E_{p1}}{q_0} = \frac{W_{12}}{q_0}.$$
 (28)

Potencjał pola elektrycznego

• Jeżeli pole elektrostatyczne jest wytwarzane przez zbiór ładunków q_i , to potencjał elektryczny w punkcie \vec{r} wynosi

$$V_e(\vec{r}) = \sum_i \frac{kq_i}{|\vec{r} - \vec{r_i}|},\tag{29}$$

gdzie $\vec{r_i}$ oznaczają położenia ładunków q_i względem początku układu współrzędnych.

• Potencjał pola dipola elektrycznego w dużej odległości \vec{r} od dipola wynosi

$$V_{\rm e}(\vec{r}) = \frac{k\vec{p} \cdot \vec{r}}{r^3} = \frac{kp\cos\theta}{r^2}.$$
 (30)

Pojemność elektryczna

- Energię możemy magazynować w postaci energii potencjalnej w polu siły sprężystej, w polu grawitacyjnym, a także w polu elektrycznym za pomocą kondensatora.
- Kondensator to układ na ogół dwóch przewodników (okładek) odizolowanych od siebie próżnią lub izolatorem, posiadający własność gromadzenia ładunków elektrycznych pod wpływem przyłożonego doń napięcia elektrycznego. Na jednej okładce gromadzi się ładunek +q, a na drugiej -q.
- Pojemnością elektryczną C kondensatora nazywamy iloraz

$$C = \frac{q}{U}. (31)$$

• Jednostką pojemności w układzie SI jest farad, 1F = 1C/V.

Obliczanie pojemność kondensatora

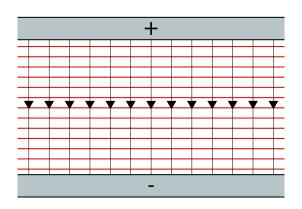
- Rozważmy kondensator płaski zbudowany z dwóch okładek o powierzchni S każda, oddalonych od siebie o d.
- Z prawa Gaussa $E = q/(\epsilon_0 S)$.
- Zachodzi związek U = Ed.
- Obliczamy pojemność kondensatora płaskiego

$$C = \frac{q}{U} = \frac{\epsilon_0 SE}{Ed} = \frac{\epsilon_0 S}{d}.$$
 (32)

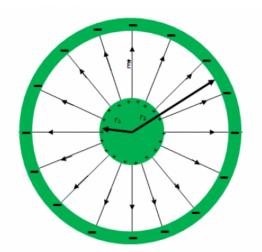
- Pojemność kondensatora walcowego $C = 2\pi\epsilon_0 L/\ln(b/a)$.
- Pojemność kondensatora kulistego $C=4\pi\epsilon_0 ab/(b-a)$.

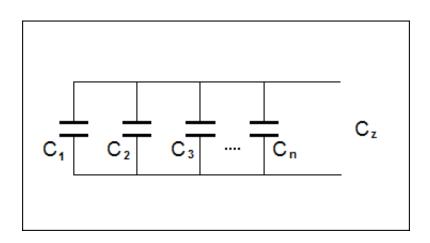
Kondensator płaski

Kondensator walcowy

Kondensatory połączone równolegle

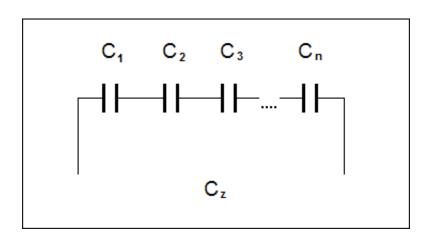
Kondensatory połączone równolegle

- Jeżeli w obwodzie elektrycznym występuje układ kondensatorów, to nieraz możemy zastąpić ten układ kondensatorem równoważnym, czyli pojedyńczym kondensatorem o takiej samej pojemności, jak cały układ.
- Rozważmy dwa kondensatory o pojemnościach C_1 i C_2 połączone równolegle. Napięcie U przyłożone do obu kondensatorów jest takie samo, $q_1 = C_1 U$, $q_2 = C_2 U$,
- Całkowity ładunek w układzie wynosi $q = q_1 + q_2 = (C_1 + C_2)U = C_rU$.
- Pojemność równoważna wynosi

$$C_r = C_1 + C_2. \tag{33}$$

Wzór można łatwo rozszerzyć na dowolną liczbę kondensatorów połączonych równolegle.

Kondensatory połączone szeregowo

Kondensatory połączone szeregowo

- Rozważmy dwa kondensatory o pojemnościach C_1 i C_2 połączone szeregowo.
- Kondensatory mają identyczne ładunki q na okładkach, $U_1 = q/C_1$, $U_2 = q/C_2$.
- Suma różnic potencjałów na wszystkich kondensatorach wynosi $U=U_1+U_2=q/C_1+q/C_2=q/C_s$.
- Pojemność równoważna wynosi

$$\frac{1}{C_s} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2}. (34)$$

Wzór można łatwo rozszerzyć na dowolną liczbę kondensatorów połączonych szeregowo.

Energia zmagazynowana w polu kondensatora

- Rozważmy kondensator o pojemności C naładowany ładunkiem q'. Różnica potencjałów między okładkami wynosi U' = q'/C.
- Szukamy pracy potrzebnej na przeniesienie dodatkowego ładunku $\Delta q'$ pomiędzy okładkami

$$\Delta W = U' \Delta q' = \frac{q'}{C} \Delta q'. \tag{35}$$

Praca potrzebna do przeniesienia całkowitego ładunku q

$$W = \int_0^q \frac{q'}{C} dq' = \frac{q^2}{2C} = \frac{CU^2}{2}.$$
 (36)

Energia zmagazynowana w polu kondensatora

Skorzystamy ze związków dla kondensatora płaskiego

$$W = \frac{\epsilon_0 S}{d} \frac{(Ed)^2}{2} = \frac{\epsilon_0 E^2}{2} Sd. \tag{37}$$

- Wyrażenie Sd jest objętością przestrzeni w kondensatorze płaskim, w której panuje jednorodne pole elektryczne E. Wyrażenie $\epsilon_0 E^2/2$ jest gęstością energii elektrycznej.
- Energia potencjalna naładowanego kondensatora jest zmagazynowana w polu elektrycznym między okładkami kondensatora.
- Zastosowania: defibrylator, lampa błyskowa.

Energia potencjalna układu ładunków

• Energia potencjalna układu ładunków punktowych

$$E_{e} = \sum_{i < j} \frac{kq_{i}q_{j}}{|\vec{r_{i}} - \vec{r_{j}}|} = \frac{1}{2} \sum_{i \neq j} \frac{kq_{i}q_{j}}{|\vec{r_{i}} - \vec{r_{j}}|},$$
 (38)

$$E_{e} = \frac{1}{2} \sum_{i} q_{i} \sum_{j \neq i} \frac{kq_{j}}{|\vec{r}_{i} - \vec{r}_{j}|} = \frac{1}{2} \sum_{i} q_{i} V_{e}(\vec{r}_{i}).$$
 (39)

Gęstość energii pola elektrycznego

$$\rho_{\rm e}(\vec{r}) = \frac{\epsilon_0 E^2(\vec{r})}{2}.\tag{40}$$

Dielektryki

- W dielektrykach ładunki nie mają możliwości swobodnego poruszania się, ale są możliwe ograniczone przesunięcia ładunków w skali mikroskopowej. Zjawisko to nazywa się polaryzacją dielektryka.
- W dielektrykach polarnych cząsteczki mają trwały moment dipolowy. Bez pola elektrycznego dipole są ułożone chaotycznie na skutek ruchów termicznych. Pod wpływem pola elektycznego dipole częściowo porządkują się, a pole elektryczne wypadkowe zmniejsza się.
- W dielektrykach niepolarnych (jak i polarnych) cząsteczki umieszczone w polu elektrycznym zewnętrznym zyskują indukowane momenty dipolowe. Dzieje się tak, ponieważ w polu przesuwają się środki ładunku dodatniego i ujemnego.

Kondensator z dielektrykiem

- Jeżeli przestrzeń między okładkami kondensatora wypełnimy dielektrykiem, to pojemność kondensatora wzrośnie o czynnik liczbowy ϵ_r , który nazywamy przenikalnością elektryczną względną.
- Dielektryk między okładkami zwiększa też wytrzymałość na przebicie, czyli na powstanie ścieżki przewodzącej pod wpływem przyłożonego napięcia.
- Generalnie dla ustalonego układu ładunków wpływ dielektryka polega na osłabieniu natężenia pola elektrycznego w stosunku do sytuacji bez dielektryka.